

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRÂREA nr. 41
din 18.01.2017

Dosar nr: 694/2016

Petiția nr: 6286/21.10.2016

Petentă: ..

Reclamați: Ministerul Afacerilor Interne, Ministerul Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice

Obiect: neacordarea concediului paternal pentru polițiști

I. Numele, domiciliul și sediul părților

I. 1. Numele și domiciliul petentului

1.1.1. .

I. 2. Numele și sediul reclamațiilor

1.2.1. Ministerul Afacerilor Interne, .;

1.2.2. Ministerul Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice, .

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Petenta consideră discriminatorie neacordarea concediului paternal pentru polițiști.

III. Citarea părților

3.1. În temeiul art. 20, alin. 4 din **O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată (în continuare **O.G. nr. 137/2000**), s-a îndeplinit procedura de citare.

3.2. Părțile au fost citate (filele 12-17 din dosar) pentru data de 22.11.2016 la sediul Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării (în continuare CNCD). S-a invocat din oficiu excepția de necompetență materială privind acte normative cu caracter de lege. S-a solicitat însușirea petiției de către soț.

3.3. La audierea din 22.11.2016 părțile nu s-au prezentat.

3.4. S-au comunicat petentei punctele de vedere ale reclamațiilor, fiind solicitate concluzii scrise (filele 34 din dosar).

IV. Susținerile părților

4.1. Susținerile petentei

4.1.1. Prin petiția înregistrată la CNCD cu **nr. 6286/21.10.2016** (filele 1-4 din dosar) petenta arată că soțul este polițist și nu poate beneficia de concediu paternal. Arată că această situație reiese din coroborarea actelor normative din domeniu.

Au deus la dosar înscrisuri (filele 5-11 din dosar).

4.1.2. Prin adresa înregistrată la dosar cu **nr. 6851/14.11.2016** (filele 18-19 din dosar), petenta consideră justificată excepția de necompetență invocată.

4.2. Susținerile reclamațiilor

4.2.1. Al doilea reclamat, prin adresa înregistrată la CNCD cu **nr. 6987/18.11.2016** (filele 20-22 din dosar), arată următoarele aspecte:

- solicită admiterea excepției de necompetență;
- concediul paternal, în conformitate cu legislația, se poate acorda doar salariaților asigurați în sistemul asigurărilor sociale de stat;
- există un proiect de lege pentru remedierea situației.

Al doilea exemplar filele 23-26 din dosar, al treilea filele 29-31.

4.2.2. Primul reclamat, prin punctul de vedere deus la dosar, înregistrat la CNCD cu **nr. 7001/21.11.2016** (filele 27-28 din dosar), arată următoarele:

- susține admiterea excepției de necompetență;
- concediul paternal nu poate fi plătit decât pentru salariații asigurați în sistemul asigurărilor sociale de stat.

Al doilea exemplar fila 32 din dosar, al treilea fila 33.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. Colegiul director constată că în conformitate cu prevederile legale polițiștii nu pot beneficia de concediu paternal, întrucât în urma modificărilor legislative acest tip de concediu se poate plăti doar salariaților asigurați în sistemul asigurărilor sociale de stat, categorie din care polițiștii nu fac parte.

5.2. Colegiul director admite excepția de necompetență invocată din oficiu privind normele juridice cu caracter de lege, având în vedere **Decizia Curții Constituționale nr. 997/2008**. Emite un punct de vedere privind obiectul petiției, conform deciziilor instanțelor judecătorești în domeniu.

5.3. Colegiul director arată că instanțele de judecată au anulat doar acele hotărâri ale CNCD care nu au formulat un punct de vedere privind obiectul petiției, astfel practica CNCD a devenit admiterea excepției de necompetență (pentru a fi în concordanță cu deciziile Curții Constituționale) și formularea unui punct de vedere prin hotărâre (pentru a fi în concordanță cu deciziile instanțelor de judecată).

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată, cu unanimitatea membrilor prezenți la ședință

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Admite excepția de necompetență invocată din oficiu privind normele juridice cu caracter de lege, având în vedere **Decizia Curții Constituționale nr. 997/2008**;
2. O copie a prezentei hotărâri se va comunica părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii: —

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată în termenul legal de 15 zile potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare** și **Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ** la instanța de contencios administrativ.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

BERTZI THEODORA – Membru

DINCĂ ILIE – Membru

GHEORGHIU LUMINIȚA – Membru

HALLER ISTVÁN – Membru

LAZĂR MARIA – Membru

POPA CLAUDIA SORINA – Membru

Data redactării: 19.01.2017

Notă: Hotărârile emise de Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare** și **Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

Având în vedere prevederile art. 18 alin. 1 din **O.G. nr. 137/2000** („*Consiliul este responsabil cu aplicarea și controlul respectării prevederilor prezentei legi în domeniul sau de activitate, precum și în ceea ce privește armonizarea dispozițiilor din cuprinsul actelor normative sau administrative care contravin principiului nediscriminării.*”), Colegiul director prezintă următorul

PUNCT DE VEDERE

privind obiectul petiției:

O.G. nr. 137/2000, prin art. 2 alin. 1, definește discriminarea prin următoarele: „*Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.*”

Astfel se poate considera discriminare

- o diferențiere
- bazată pe un criteriu
- care atinge un drept.

În conformitate cu jurisprudența CEDO în domeniu, diferența de tratament devine discriminare atunci când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă „*trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă*”. CEDO a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoage sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate (ex.: **Fredin împotriva Suediei**, 18 februarie 1991; **Hoffman împotriva Austriei**, 23 iunie 1993, **Spadea și Scalabrino împotriva Italiei**, 28 septembrie 1995, **Stubbings și alții împotriva Regatului Unit**, 22 octombrie 1996).

Colegiul director constată că excluderea polițiștilor de la plata concediului paternal reprezintă o diferențiere față de alți angajați. Din punctul de vedere al obligațiilor și drepturilor părintești situația polițiștilor și a altor categorii de salariați este comparabilă.

Criteriul de diferențiere este cel socio-profesional, al tipului de asigurare.

Dreptul atins este cel al concediului paternal, prevăzut de legislație.

În consecință neacordarea concediului paternal pentru polițiști reprezintă discriminare conform art. 2 alin. 1 din **O.G. nr. 137/2000**, fiind o restricție, o excludere pe baza tipului de asigurare a angajatului care are ca efect înlăturarea asigurării dreptului la concediu paternal.

Red.: H.I.